

מת (תל אביב) 50516-08-23 - מוסטפא שקרא נ' מדינת ישראל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 50516-08-23 - מוסטפא שקרא נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 50516-08-23

מוסטפא שקרא

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[03.06.2025]

כבוד השופט עלאא מסארווה

ע"י ב"כ עו"ד ווליד כבוב

ע"י עו"ד ר' נוימן וסרמן

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בגדרה התבקשתי להורות על פתיחת חלונות התאווררות קבועים במעצר באיזוק אלקטרוני וזאת שש פעמים בשבוע שני חלונות בכל יום.

בבקשתי הדגיש המבקש את השתלשלות העניינים בתיק, החל מהגשת כתב האישום בחודש יולי 2023 עובר בהתייחסות להחלטת המעצר באיזוק אלקטרוני שניתנה על ידי בית המשפט העליון ולאחר מכן החזרת התיק לבית המשפט המחוזי וחזרה לבית המשפט העליון, וההחלטה הסופית למעצר באיזוק אלקטרוני מיום 4.3.2024. המבקש נתון במעצר באיזוק אלקטרוני כ- 15 חודשים.

לטענת המבקש, מעצרו המתמשך באיזוק אלקטרוני בצל התקדמות מסוימת בלבד בהליך העיקרי, מחמירים את קשייו ומצוקותיו האישיות. עוד טוען המבקש כי המשפט צפוי להימשך עוד זמן לא מבוטל, זמן שהוערך על ידו בשנתיים נוספות מהיום. המבקש הטעים שמדובר בכתב אישום המונה 4 נאשמים אשר מיוצגים על ידי סניגורים שונים וציין גם כי מדובר בכ-190 עדים שחלק מהם העידו ולטענתו השלמת עדי התביעה צפויה לגלוש לשנת המשפט הבאה באופן ברור ואולי אף לזו שאחריה.

המבקש מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני ביחד עם בת זוגו עמה התחתן בעודו במעצר בתיק זה כך שמדובר בזוג טרי שמצוי בהגבלה מזה תקופה ארוכה על הכרוך בכך, מן הבחינות השונות, לרבות הקושי הכלכלי וקשיים נוספים. אין זו הפעם הראשונה שאני מתבקש לאפשר חלונות התאווררות בעניינו של המבקש. במסגרת בקשה קודמת, ולאחר שקיימתי דיון במעמד שני הצדדים, מצאתי לנכון לבקש התייחסות מאת שירות המבחן.

שירות המבחן הגיש תסקיר אשר לא המליץ על קבלת הבקשה וחלף זאת המליץ על חלונות התאוררות "בעיקר סביב החג המתקרב" (הכוונה היא לחג עיד אל פיטר לאחר חודש הרמדאן).

לאחר ששקלתי בדבר, אימצתי גישה מצמצמת יותר מזו שהומלצה על ידי שירות המבחן כך שקיבלתי את המלצת השירות באופן חלקי בלבד, קרי יציאה אחת ליום בשעות הארוחה המפסקת בחודש הרמדאן.

על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון והערר התקבל באופן חלקי לאחר שבית המשפט העליון הנכבד הוציא תחת ידו החלטה עקרונית אשר משרטטת קווים כלליים ומנחים לגבי סוגיית חלונות התאוררות במעצר עד לתום ההליכים בפיקוח אלקטרוני.

מדובר בהחלטה שניתנה ביום 25.2.2025. מאז חלף זמן נוסף ולקראת סוף חודש אפריל, קרי חודשיים לאחר החלטת בית המשפט העליון ושלושה חודשים לאחר החלטתי מושא הערר בבית המשפט העליון, הוגשה הבקשה הנוכחית.

היום אנו כ-5 חודשים לאחר ההחלטה הקודמת ו-3.5 חודשים לאחר החלטת בית המשפט העליון.

התביעה מתנגדת בתוקף לבקשה, משאינה עומדת בדרישות הקבועות בחוק לעיון חוזר, וזאת בהעדר שינוי בנסיבות או חלופי זמן ניכר.

בהחלטה הקודמת לגבי בקשה זו לא קיבלתי את עמדת התביעה שיש לדחות על הסף את הבקשה. קבעתי כי: "המבחנים הם שינוי בנסיבות וחלופי זמן ואולם אין מדובר בעניינים דיכוטומיים ועל בית המשפט לבחון את סוגיית חלופי הזמן גם בצל נתונים אחרים כמו נסיבות אישיות, קשיים, מצוקות וטענה לצפי הימשכות בהליך העיקרי אם כי לא כשיקול עצמאי כפי שנעשה בדיונים בבית המשפט העליון במסגרת סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים)".

בהחלטתי הקודמת ציינתי כי למרות שמדובר בבקשה לעיון חוזר, לא ניתן להתעלם מכך שהבקשה האחרונה שהגיש הסניגור, על אף שהתקבלה באופן חלקי, ויש לומר חלקי מאוד, הרי שחלופי הזמן בן 5 חודשים איננו חלופי זמן מבוטל לחלוטין אך בעיקר יש להידרש לכך שבקשתו המקורית של הסניגור לא התקבלה בסופו של דבר, קרי לא נקבעו חלונות התאוררות קבועים בשום שלב, וכל שנקבע על ידי בית משפט זה הוא חלונות יציאה לצורך השתתפות בארוחות בחודש הרמדאן. כאמור, גם בית המשפט העליון צמצם אף יותר את ההחלטה ליומיים בשבוע בלבד חלף שבעה ימים.

לכן ההשקפה על סוגיית חלופי הזמן בעיון החוזר, על אף שהיא נבחנת לפי מועד ההחלטה האחרונה, איננה יכולה להתעלם מכך שבהחלטה האחרונה התקבלה עמדת ההגנה באופן חלקי ביותר.

אזכיר שלאור המחלוקת שניטשה בין הצדדים בגלגול הקודם מצאתי להזמין תסקיר שיבחן את הבקשה והתסקיר שהוגש המליץ את שהמליץ וההמשך תואר לעיל. בסופו של דבר הדינמיקה של ההליך הקודם הובילה לכך שהבקשה ליציאה לחלונות התאוררות קבועים נזנחה הלכה למעשה לטובת חלונות שקשורים למסורת ולמנהג של הארוחה המפסקת במהלך חודש הרמדאן שהוא כידוע חודש בעל חשיבות דתית רבה להבדיל מיציאה קבועה לחלונות התאוררות קבועים.

לגוף העניין, יש להתייחס לתוכן ומהות החלטת בית המשפט העליון אשר נדרש לענייננו כאשר התייחס לשיקול הדעת השיפוטי בבקשות מסוג זה הגם תוך דגש על יציאות על רקע מילוי מצוות דתיות.

ניתן ללמוד מהחלטת בית המשפט העליון על ענייננו במספר היבטים שאחד מהם הוא שעל בית המשפט לנהוג במשנה זהירות בקביעת חלונות התאוררות בפרט כאשר מדובר ביציאות בשלב שלפני הארכות מעבר לתקופה המרבית בצל קשיים בקידום המשפט. שמעתי מהצדדים שניתנה הארכה רביעית ביום 3.5.2025.

סברתי שנדרשת מלאכת איזון עדינה וזהירה ולכן, טרם החלטה סופית, הוריתי (שוב) לשירות המבחן לחוות דעתו בנושא הבקשה. וכך קבעתי בהחלטה הקודמת:

"כותרת התיק מחייבת זאת. החלטת בית המשפט העליון מחייבת זאת. ההתייחסות בתסקיר הקודם לעניין ההפחתה והמסוכנות (קביעה מסויגת) גם היא מחייבת זאת. כמו כן חלוף הזמן, גם אם לא חלוף זמן ממושך מאוד גם הוא מצדיק זאת".

ביום 22.5.25 הגיש שירות המבחן תסקיר בו המליץ לקבל את הבקשה (שני חלונות אוורור יומיים בכל יממות השבוע).

שירות המבחן התבסס בהחלטתו על מספר נימוקים: תנאים מגבילים לתקופה ארוכה; הקפדה על התנאים למעט שתי הפרות לא מהותיות; הערכה לגבי הפחתה ברמת הסיכון הנשקף מהמבקש (סיכון ש- "פחת באופן משמעותי"); מתח רגשי ומצוקה אישית וזוגית של המבקש על רקע הצטברות הקושי הכלכלי אשר מגדיל את התלות שלו בבני משפחתו.

כצפוי, הסנגור ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, בעוד התביעה הביעה התנגדותה החוזרת לכל שינוי התנאי המעצר. התביעה הפנתה לתסקיר הקודם וטענה שקיים פער בלתי מוסבר בין ההתרשמות של שירות המבחן מהעדר שינוי פנימי ומשמעותי לבין השינוי בהמלצה התסקיר הנוכחי לעומת התסקיר הקודם (מיום 22.1.25).

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, שמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקיר, ובהתייחסות הצדדים לתסקיר, הגעתי למסקנה שיש להיעתר לבקשה אך זאת באופן חלקי בלבד. להלן נימוקיי:

עד כה, לא ניתנו למבקש חלונות התאוררות. כאמור, הבקשה הקודמת נדחתה, הלכה למעשה, לאחר שהדין בה הוסט לדין של יציאות נקודתיות במהלך חודש הרמדאן בצל חשיבותו של החודש ברמה הדתית. חלפו מאז החלטת המעצר באיזוק אלקטרוני כ- 15 חודשים וזו תקופה לא מבוטלת. במהלך כל התקופה, התבקשו והתקבלו בקשות שונות, לרוב בהסכמת התביעה, ליציאות קונקרטיות למטרות מוגדרות. לא נרשמו לחובת המשיב הפרות מהותיות (ראו התייחסות שירות המבחן לעניין זה). גם לאחר החלטת בית המשפט העליון לא נרשמו הפרות נוספות. על רקע האמור, ולאור הקשיים המובנים של המבקש בהמשך מעצרו באיזוק אלקטרוני משך תקופה לא קצרה, אני סבור שיש להעניק משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן. שירות המבחן הגיש בעניינו של המבקש תסקיר מאוזן. התסקיר איננו מציג מציאות "ורודה" אלא מתייחס גם לחלקים בעייתיים אצל המשיב (למשל, בעניין הקושי בהתבוננות פנימית וביקורתית). דווקא התייחסות שקופה וביקורתית זו, מלמדת על מודעותו של שירות המבחן לרמת הסיכון הנשקף מהמשיב. ואף על פי כן, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון מהמשיב פחתה. זאת על שום ניתוק קשריו החברתיים השוליים, במקביל להתנהלותו בהליך המשפטי ובהיותו תחת פיקוח אנושי ואלקטרוני. התסקיר העדכני נערך לאחר מפגש נוסף עם המבקש. מאז התסקיר הקודם חלפו כ- 5 חודשים. חלוף הזמן, הגם שאינו דרמטי לעצמו, מצטרף לתקופה ארוכה בה שוהה המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני (15 חודשים) לאחר ששהה תקופה נוספת במעצר מאחורי סורג ובריח (שמונה חודשים), ובסה"כ כשנתיים. המשפט מתנהל בעניינו של המבקש, כאשר מדובר בארבעה נאשמים והוא איננו צפוי להסתיים בקרוב. בתגובתה ציינה התביעה ובצדק כי הקושי הכלכלי לא יפתר גם לו תתקבל בקשתו של המבקש, שכן מדובר ביציאה קצובה בליווי ובפיקוח לצורך אוורור. אך נדמה שהבקשה איננה מכוונת לכך, אלא שההגנה טוענת כי הצטברות הקשיים הכלכליים, המתח והמצוקה האישית מצדיקים מתן שעות אוורור כדי להקל על סיר הלחץ בו נתון המבקש. אוורור אשר עשוי דווקא לתרום להקפדה על תנאי המעצר לאורך זמן. מנגד, אין להתעלם מהעבירות החמורות המיוחסות למבקש. מדובר בעבירות של רצח בנסיבות מחמירות. מעורבותו של המבקש, גם אם יש משמעותית ממנה (המשיבים 1-2), איננה מבוטלת כלל ועיקר. כמו כן, ותוך ששמתי לנגד עיניי החלטת בית המשפט העליון בעניין היציאות בחודש הרמדאן, הגעתי למסקנה שאין לקבל את הבקשה ללא הסתייעות בשירות המבחן. משהתקבלה המצלה חיובית שתומכת בבקשה, ולאור ההיכרות של שירות המבחן עם המבקש במסגרת 3 התסקירים הקודמים, סברתי שיש להעניק משקל לעמדת שירות המבחן. אלא שהבקשה לשתי יציאות יומיות במסגרת שני חלונות לא יכולה להתקבל. רחוק מכך. אני סבור שיש לפעול בתוך גישה זהירה ומוקפדת, עקב בצד אגודל. כאמור לעיל, בית המשפט העליון אפשר שני חלונות יציאה שבועיים בחודש הרמדאן. בעת הזו, ובהתחשב במכלול השיקולים לעיל, כך יש להוסיף ולפעול. עם זאת, אהיה נכון להוסיף עוד חלונות בגישה הדרגתית ומדודה בהמשך (לא לפני חודש ספטמבר הקרוב), אם המבקש "יוכיח עצמו" ויקפיד על התנאים קלה כחמורה. לאור כל האמור, ולעת הזו, אני מתיר למבקש לצאת פעמיים בשבוע, בימי ב' ו-ה' בשבוע, בין השעות 16:00-19:00 בליווי צמוד ובפיקוח, ובלבד שלא יצא מגבולות הערים רמלה לוד. המבקש יודיע על כל יציאה ועל יעדה לנציגי המדינה 24 שעות מראש, והוא יכול להחליף כל אחד מימי היציאה השבועיים, באישורם, בימים אחרים. יתר התנאים האחרים בעינם ללא שינוי. לבקשת התביעה, החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 9.6.25 בשעה 16:00. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים וכן לשירות המבחן. ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"ה, 03 יוני 2025, בהעדר הצדדים.